הזורק פרק שמיני גיטין

פב.

דקא מדלג ותני חד חד שמע מינה אמר אביי שמע מינה האי קרוב חתים אי בעי בין בתחילה בין באמצע בין בסוף ממאי מדלא קבע ליה מקום ושמע מינה מכל תלתא מקיימינן ולא בעינן רצופין דאי סלקא דעתך בעינן רצופין לקבע ליה מקום להאי קרוב בתחילה או באמצע או בסוף ולכשר ביה טובא כי אתו לקמיה [6]דרבי אמי אמר ליה צא והשלים עליו עבד מן השוק:

הדרן עלך הזורק

המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר מתיר וחכמים [1]אוסרים כיצד יעשה [2]יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם [3]כתבו בתוכו אע"פ שחזר ומחקו פסול: **גמ'** איבעיא להו האי אלא חוץ הוא או על מנת הוא חוץ הוא ובחוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שייר לה בגט [4]אבל בעל מנת מודו ליה מידי דהוה אכל תנאי דעלמא או דלמא על מנת הוא ובע"מ הוא דפליג ר' אליעזר אדרבנן [5]אבל בחוץ מודה דהא שייר לה בגט אמר רבינא ת"ש [6]כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוא שפיר אלא אי אמרת על מנת הוא על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמו בתי ישראל הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא מטמאי בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים מי מטמאי והתניא [7]ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים אלא [8]ישמע מינה חוץ הוא ש"מ מתני' דלא כי האי תנא דתניא אמר ר' יוסי בר' יהודה לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני שאינה מגורשת על מה נחלקו על המגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני

שר"א

צא והשלם עליו עבד מן השוק. תומר ר"י דהך דהכא פליג אדמזקיה דאמר בפרק גט פשוט (ב"ב דף קסב:) מילתהו בקרובים כשר דמשמע דזוקא קרובים כשרים למילוי ומעשה בא לפני רבינו משולם באחד שכתב גט לאשתו והחתים עליו ב' עדים ואחר זמן החתים עליו עד שליש והכשירו מפכרא דהא דאמרינן דאין עדי הגט חותמין זה בלא זה היינו בשנים או שזימן שלשה יחד שאין הגט יכול להיות כפחות אז יחתמו כולם זה בפני זה אבל כשהגט נגמר בשנים ולא היה אז דעתו להחתים יותר כשחזר והחתים שליש אין נפסל בכך כיון שנגמר ע"י הראשונים ור"ת הביא ראיה מכאן דכשר לישנא דלא והשלם עליו עבד מן השוק משמע שכבר חתמו הראשונים ולא היה צריך כי אם להשלים אלמא כיון שכבר הוכשר הגט ע"י הראשונים אז לא מיפסיל בהשלמת אחרים זה שלא בפני זה ומיהו בקונטרס פירש והסופר והעדים בפניו ועדיין לא נמסר משמע שסובר דבעינן זה בפני זה ומה שפירש ועדיין לא נמסר לה ר"ל שהעדים לא חתמו עדיין ולהכי לא נמסר לה וחותמין כולן זה בפני זה אך מה שפי' שהסופר בפניו בחנם פירש דמה לנו אם אם הלך לו הסופר וכן פירש הר' אלחנן דגרשה לפוסלו דכיון שבא להחתים שליש גילה בדעתו שלא יהא גט עד שהחתים שליש וחתימתו אין כלום כיון שלא חתמו זה בפני זה: לעיל פא: **גזירה משום בולכם.** פירש בקונטרס דמסתמא למנין קשרים היו עדיו ממהלה וחיישינן דלמא אמר להו כולכם חתומו והרי אחד מהם שלא חתם ותימה מאחר דפסקינן גט קרח משום כולכם מאומו טעם נפסל קרוב להחתים בתוכו כדאמרינן לעיל בפ' ג' (דף יח:) דאם אמר הבעל כולכם למ"ד משום עדים נמצא אחד מהן קרוב או פסול פסול הגט ויש לחלק דהכא במקושר דעדיו ג' הכשירו בו אחד קרוב ולעיל בפ"ב (שם ד"ה אמרי) האלכתי:

הדרן עלך הזורק גט

המגרש. אבל בעל מנת מודו ליה. לכאורה היה נראה דדוקא בעל מנת שלא תינשאי מודו דלא הוי שיור משום דהותרה אצלו בזנות אבל בעל מנת שלא תינבעלי ולא תינשאי הוי שיור כמו חוץ ולהכי נקט בברייתא בסמוך על מנת שלא תינשאי גרידא דבשלא תינשאי ולא תינבעלי מודה ר' אליעזר דהוי שיור כמו חוץ וכן משמע קצת דהא לקמן פריך מרבי יוסי הגלילי דאמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה במאי מי בעל מנת הרי הותרה אצלו בזנות אלא בחוץ ומי בעל מנת שלא תינשאי ולא תינבעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוי שיורא מאי קאמר הרי הותרה אצלו בזנות ועוד למאי דמוקי לה בחוץ אדמקשה ר' יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוץ ליפרוך להו לרבנן דמודו בעל מנת שלא תינשאי ושלא תינבעלי דלא הותרה אצלו בזנות ומיהו נראה לר"י דאפילו בעל מנת שלא תינשאי ושלא תינבעלי מודו רבנן דאין אותרה אצלו בזנות תנאי הוי כמאי דאותרה לכל ולהכי לא מצי פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אילימא בעל מנת הרי הותרה אצלו בזנות הוה מצי למיפרך שאפילו לא הותרה אצלו בזנות כגון על מנת שלא תינשאי ולא תינבעלי דהרי הותרה לכל כיון דלא אסרה אצלה דרך תנאי אצלה נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא תינשאי גרידא הנזכר בברייתא דאל"כ אדמפליג בסמוך בין ע"מ לחוץ לפלוג בע"מ גופיה ועוד דקאמר או דלמא האי אצלה ע"מ הוא כו' אף על גב דבאצלה אסיר בזנות ובעילה אפ"ה לא הוי שיור אף על גב דבחוץ מודו להו ובסמוך דקאמר ומתניתין דלוקיומא בחוץ מאי טעמא דרבי אליעזר אבל לרבנן אפילו בעל מנת שלא תינשאי ולא תינבעלי אמי שפיר מידי דהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא הא שמע כל הבתים כו'. ומדתנן כרים זמכים (דף ג.) כל הזמכים שמזמו שלא לשמן כשירין אצלה שלא עלו לבעלים לשם מוכה לא הוה מצי לאימוי דאיה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חוץ ואומו אצלה לא הוי אצלה לשון רק או אבל:

שרבי

מסורת הש"ס

6) (גר' הכל"ש דר' יגאי). ג) [מר' תוס' לקמן מד: ד"ה אם כתבו]. ג) ס"פ מידי דהוי אבל תנאי דעלמא. ד) נגעים פי"ב מ"ה.

תורה אור השלם

1. כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: ויקרא יד לד

תוספות רי"ד

אמר אביי האי קרוב חתים בין בתחלה בין באמצע בין בסוף ממאי מדלא קא קבע ליה מקום. פי' וה"ה נמי בפשוט אם היו חתומים בו ד' וה' עדים ונמצא א' מהן קרוב או פסול תתקיים הצדות בשאר ולא חיישינן לקרוב בכל היכא דאיתא חתום ואי ק' הא אמרן לעיל בהמביא תגין מיחתם בתחלה קרוב או פסול אמרי לה כשר ואמרי לה פסול דאתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא יש להרן החם חתום קרוב תחילה ואין שם עדים אחרים והרואה סובר שעל הקרוב סומך אבל הבא כבר חתום הוא בכשרים ואינו חוחם בקרוב אלא על הקשר קרח ויחודעים שעל שאר העדים סומכין כדתרצינן התם גבי מילאהו בקרובים כשר: ושמעת מינה מכל תלתא מקיימינן ולא בעינן רצופים דאי ס"ד בעינן רצופים ליקבע ליה להאי קרוב מקום או בתחלה או באמצע או בסוף וליתכשרו ביה טובא פי' וה"ה לפשוט שהיו חתומים בו עדים הרבה מכל תרי מנייהו מקיימי ולא בעי רצופים פי' שכך הם שנים בפשוט כמו ג' במקושר:

שליק פירקא

המגרש את אשתו וא"ל הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר מתיר וחכמים אוסרין כיצד יעשה ישלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ואם כתבו בתוכו אע"פ שחזר ומחקו פסול. פי' בעת שמסר לה הגט לא אמר הרי זה גיטך סתם אלא אמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני: כיצד יעשה וכו'. פירוש שהגט לא נתבטל בכך ובכשרותו עומד אלא שהנתינה הראשונה לא היתה יפה וישלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ודוקא ישלנו ממנה ויחזור ויתננו לה בכשורות אז היא מגורשת אבל אם לא נטלו ממנה וחזר ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אינו כלום דבעינן ונתן בידה נתינה ראשונה כיון שהיתה בפסול כמאן דליתא דמיא הילכך בעינן נתינה בכשורות והאי דתני שיאמר לה בנתינה שניה הרי את מותרת לכל אדם לאו דוקא אלא אם אמר לה הרי זה גיטך סתם די לנו דכשאומר לה הרי זה גיטך סתם הכי משמע שהתא מותרת לכל אדם אלא שמני מינה שהנה תחילה אלא לפלוני חזר ושנה הרי את מותרת לכל אדם ולאו דוקא אלא שאמר לה הרי זה גיטך סתם ריז דהאי דתנן לקמן גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם דוקא בכתיבת הגט מיירי לא שיהא צ"ל לה בעת המסירה דומיא דסיפא דקתני ר' יהודה אומר ודין דיהב ליך מנאי שאין זה (מכבר) [מדבר] אלא שיכתבנו בגט לא שיאמר לה בפה כך וכך הרי את מותרת לכל אדם בכתיבת הגט מיירי אבל במסירתו לה אינו צ"ל אלא הרי זה גיטך סתם שבכתיבה מתגרשת האשה לא באמירה וכיון שהגט כתוב בהלכתו אומר לה הרי זה גיטך והיא מגורשת: איבעיא להו האי אלא חוץ הוא או ע"מ הוא חוץ הוא ובחוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שייר ליה בגט אבל בע"מ מודו ליה מידי דהוה אכל תנאי דעלמא או דלמא הוא ובע"מ הוא דפליג רבי אליעזר עליהו דרבנן אבל בחוץ מודה להו דהא שייר ליה בגט אמר רבינא ת"ש כל הבתים מיטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוא שפיר אלא אי אמרת ע"מ הוא דלא מיטמאו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמאו בתי ישראל הא בנטמאו בתי עובדי כוכבים לא מיטמאו בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים מי מטמאו בנגעים אחוזתכם אמר רחמנא אחוזתכם מיטמא בנגעים ולא אחוות הכנעים

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"מ מהל' גירושין הלכה יח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלז סעיף ה:
ב ב מיי' ומסמג שם סוש"ע שם וסימן קמז סעיף ב:
ג ג מיי' שם הלכה טז סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלז סעיף ה:
ד ד מיי' פי"ב מהל' עומאת צרעת הלי יא:
ה ה מיי' פ"מ מהל' גירושין הלכה טז סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלז סעיף ה:

תוספות רי"ד (המשך)

אלא לאו שי"מ חרץ הוא ש"מ ודוקא בחרץ פליגי רבנן אבל בע"מ מודו והכי נמי אמרינן לקמן ת"ר כל התנאים פוסלים בגט דברי רבי וחכ"א כל שפוסל בפה פוסל בכתב וכל שאינו פוסל בפה אינו פוסל בכתב חרץ שפוסל בפה פוסל בכתב ע"מ שאינו פוסל בפה אינו פוסל בכתב וכתב ר"ח ז"ל ואסיקנא בחרץ פליגי והלכה כחכמים אבל בע"מ תנאה הוי ולכשיומות זה שנאסרה עליו הרי היא מותרת לכל אדם שהרי נתקיים התנאי ואינו נ"ל שאינה זקוקה להמתין עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו אלא מיד היא מותרת לינשא לכל אדם חרץ מאותו פלוני דהכי אמרינן לקמן בהלכתי ת"ר לאחר פטירתו של רבי אלעזר נכנסו ד' זקנים להשיב על דבריו ר' טרפון ורבי יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ענה ר' טרפון ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה שהוא גורם לעקור דבר מן התורה ואי אמרת דאסורה להנשא לאחר כל זמן שזה שנאסרה עליו קיים הואך גורם לעקור דברי התורה והרי אסורה היא להנשא לכל אדם כ"ש לאחיא ואם עברה ונישאת לאחיו בעבירה נישאת לו שהרי עדיין לא נתקיים התנאי והואך תהיה בת ייבום שלא היו נישואיו נישואין אלא ודאי מכאן מוכיח שמיד היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישינן שמא תתאלמן או תתגרש ותנשא לזה ויתבטל הגט. תו אמרינן ענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו ונשאת לא' מן השוק והיו לה בנים ונתאלמנה או נתגרשה ועברה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים. ומוקמינן לה דרבי עקיבא סבר דבע"מ פליגי אלמא תפשוט מהכא דמאן דשרי בע"מ לא מזקקינן לה לאמתתי עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו ותו דפרוך עליה רבא ואמר אי הכי בכולהו תנאי דלמא לא תינסיב דלמא לא מקיימא

ו ו מיי' פ"ב מהל' גירושין הלכה ט סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלז סעיף ה:
ז ז מיי' ומסמג שם סוש"ע שם סימן קלז סעיף ה:
ח ח מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
ט ט מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
י י מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יא יא מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יב יב מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יג יג מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יד יד מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
טו טו מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
טז טז מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יז יז מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יח יח מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
יט יט מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כ כ מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כא כא מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כב כב מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כג כג מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כד כד מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:
כה כה מיי' פ"ב מהל' עומאת צרעת הלי ט:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com